

O zvířatech a lidech

Vážení čtenáři, kolegové i příznivci naší činnosti,

dovolte, abych vám několika úvodními slovy představil nový cyklus vyprávění, nazvaný „O zvířatech a lidech“. Jedná se o jednotlivé příběhy, ve kterých vám chci představit některé osobnosti Plzně či Plzeňského kraje. Osobnosti, se kterými mne spojila práce i přátelství a kterých si velmi vážím. Nemám v úmyslu vytvářet reklamní kampaň pro pár vyvolených, ale ukázat a přiblížit příběhy „obyčejných“, avšak zajímavých a užitečných lidí. Těch, kteří žijí v naší blízkosti a bohužel i těch, kteří již dnes nejsou mezi námi.

Jelikož mám, jak víte, blízko k přírodě, bude se i tentokrát jednat hlavně o ornitology, přírodovědce, ekology, vědce i laiky. Zkrátka osoby, které by se svými pracovními i lidskými postoji mohli stát hrdiny a vzory pro celou naši morálně se rozkládající společnost, a přesto je na televizních obrazovkách či stránkách časopisů sotva najdete.

Prof. MUDr. Ondřej Hes, Ph.D

Kdo je Ondřej Hes? Rodák z Plzně, ženatý, otec dvou synů, Martina a Marka. Profesionální lékař, patolog a ve svém oboru osobnost, která reprezentuje naši republiku a medicínu po celém světě. Přednáší na mezinárodních kongresech, týdně prohlédne stovky tkáňových vzorků a právě on je tím, díky němuž jsou specializovaní lékaři schopni určit diagnózu a navrhnout další léčbu.

Nedávno převzal z rukou prezidenta republiky profesorský titul, patří právem k uznávaným špičkám mezi patology. Přesto ho při náhodném setkání od nás, „běžných“ smrtelníků, nerozeznáte. Doktor Hes, pro mne již dlouho kamarád Ondřej, vyrostl a žije v Plzni – Doubravce. Je aktivním sportovcem a každé ráno ho můžete potkat na kole anebo v běžeckých botách při cestě do práce. K velkým vášním patří příroda. Fotografuje, zajímá se zejména o teraristiku a herpetologii. Právě tyto koníčky nás kdysi svedly dohromady.

Vždy mne na něm fascinovala svědomitost a maximální pracovní nasazení, které mu nedovolí dělat chyby a nutí stále na sobě pracovat. Lékařská profese mu pak dala určitý nadhled, umožňující odpoutat se od každodenních malicherností, povrchností, závisti i politikaření ve všech kruzích. Pokorně a s respektem se vždy chová ke svým blízkým a rovněž k přírodě.

Většinu ochranných projektů, které pod záštitou DES OP realizujeme, řeší samostatně od začátku až do konce, včetně jejich financování. Jak sám říká, baví ho vytvářet venku v přírodě obří terária a biotopy pro naše obojživelníky a plazy. Původně choval nejružnější druhy převážně cizokrajných a exotických druhů plazů i obojživelníků doma. Postupem času ho však chov zvířat v zajetí přestal naplňovat, a tak se již několik let soustředí na volně žijící druhy živočichů. Ve svém volném čase nechává hloubit rybníky, tůňky a louže přímo v přírodě. Za dobu, co se známe, zrealizoval takových projektů již několik, a to i přesto, že něco podobného je v důsledku přebujelé administrativy, celkového nezájmu společnosti a devastace krajiny téměř nemožné. Neúnavně vyhledává vhodné lokality, přesvědčuje majitele pozemků a pak na nich zakládá tůně, mokřady a močály. Ptáte se,

proč to dělá? O takto uměle vytvořené biotopy pečuje, dosazuje do nich původní vegetaci, uklízí je a pravidelně kontroluje. Následně se těší pozorováním živočišných druhů, které lokalitu obsadí, přikrmuje pulce a s nadšením pozoruje neuvěřitelnou regenerační schopnost přírodních systémů. Jeho tajným, i když patrně nereálným snem je vybagrování slepého ramene na řece Berounce pod Pecihrádkem. Obří balvany, umělá zátoka o několika hektarech, do vody napadané stromy, klid, a v něm útočiště pro ryby, obojživelníky, ptáky, hmyz i rostliny. Z vlastní zkušenosti dobře ví, že jde o téměř nereálnou věc, přesto neustále hledá způsob, jak svůj sen zrealizovat. Chce to hodně houževnatosti a nadšení, ale jen tak lze proměnit sny v realitu. A pokud se nedaří naplnit vlastní sen, vždy je připraven podpořit projekt jiný. Takto Ondřej s manželkou Mirkou finančně přispěli na projekt Josefovské louky a rozšíření této přírodní rezervace.

Stejně neúnavně pracuje na ekologické výchově, osvětě, i v terénu. Vysvětluje lidem význam plazů na jejich pozemcích, zahradách, chatách i chalupách. Objíždí lokality a zachraňuje žáby či čolky z přírodních koupališť, nosí vodu do louží a neváhá se mnohdy nepřijemně vykoupat. Za dobu spolupráce v rámci našeho spolku a Záchrané stanice živočichů jsem jej mohl sledovat při desítkách záchraných akcí ve prospěch pulců, čolků, žab i hadů a ještěrek, drobných živočichů, jejichž existenci mnozí ani neberou na vědomí.

Je obdivuhodné, že i přes mimořádně náročné zaměstnání a časové vytížení je schopen a ochoten nezištně pomoci tam, kde je v danou chvíli potřeba. Proto si ho také velice vážím nejen jako odborníka, ale jako člověka.

Občas se ptám, má – li v Plzeňském kraji své oblíbené místo. S úsměvem odpoví, že je jich opravdu hodně. Ale mezi poslední, které ho opravdu nadchlo, patří nově zrevitalizované Kokotské rybníky. A samozřejmě chválí Správu veřejného statku města Plzně, která projekt zrealizovala a vytvořila zde opravdový ráj pro obojživelníky i pro lidi, kteří obojživelníků, jako on sám, fandí.

Opravdu rád jsem Prof. MUDr. Ondřeje Hese, Ph.D dnes představil čtenářům Vítaného hosta a stejně rád mu takto veřejně děkuji za veškerou práci i za přátelství.

■ Karel Makoň, DESOP Plzeň

